

Sygn. akt I C 125/14

WYROK

W (...)

Dnia 13 marca 2014 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie I Wydział Cywilny:

w składzie:

Przewodniczący : SSR Adam Mitkiewicz

Protokolant: Dominika Smolska

po rozpoznaniu w dniu 13 marca 2014 r. w Warszawie

na rozprawie

z powództwa J. K.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

I. Zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda J. K. kwotę 6400 (sześć tysięcy czterysta) złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 29 stycznia 2013 roku do dnia zapłaty;

II. Zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda J. K. kwotę (...) (tysiąc czterysta sześćdziesiąt siedem) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 125/14

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 8.08.2013 r. powód J. K. wniósł przeciwko (...) S.A. w W. o zapłatę kwoty 6.400, 00 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 29.01.2013 r. do dnia zapłaty, a także o zwrot kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że dochodzona kwota wynika z zawartej z pozwanym umowy ubezpieczenia komunikacyjnego autocasco w opcji stała wartość pojazdu, zgodnie z którym pozwany gwarantował stałą wartość pojazdu w kwocie 79.100, 00 zł. W związku z kradzieżą ubezpieczonego pojazdu, pozwany wypłacił powodowi kwotę 72.700, 00 zł, pomimo zawarcia umowy na stałą wartość pojazdu i wyliczenia przez siebie wartości pojazdu na kwotę 79.100, 00 zł (pozew – k. 1-4).

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym Sąd Rejonowy dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie nakazał pozwanemu, aby zapłacił na rzecz powoda dochodzoną pozwem kwotę wraz z odsetkami ustawowymi, a także kosztami procesu w wysokości 1.279, 50 zł w terminie dwóch tygodni od dnia doręczenia nakazu, bądź aby w tymże terminie wniósł do Sądu sprzeciw (nakaz zapłaty - k. 88).

W sprzeciwie od wydanego nakazu zapłaty pozwany wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu.

W uzasadnieniu wskazał, że dochodzone pozwem roszczenie jest bezzasadne, w toku likwidacji szkody wypłacił już bowiem odszkodowanie za skradziony pojazd w wysokości 72.700, 00 zł, która to kwota stanowiła realną wartość pojazdu w dniu kradzieży (sprzeciw – k. 91-94).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 16.08.2012 r. pomiędzy J. K., a (...) S.A. w W. zawarta została umowa ubezpieczenia komunikacyjnego OC, AC, (...) pojazdu m-ki M. (...), o nr rej. (...). Ubezpieczenie to obejmowało okres od dnia 16.08.2012 r. do dnia 15.08.2013 r. W przypadku ubezpieczenia autocasco jako sumę ubezpieczenia wskazano kwotę brutto - 79.100, 00 zł. Jednocześnie w umowie tej przewidziano zapis: stała wartość pojazdu oraz niepomniejszenie sumy ubezpieczenia (polisa ubezpieczeniowa – k. 20-21). Integralną część umowy ubezpieczenia stanowiły Ogólne Warunki Ubezpieczenia ubezpieczeń komunikacyjnych.

W trakcie obowiązywania ww. umowy ubezpieczenia doszło do kradzieży pojazdu, należącego do J. K. i stanowiącego przedmiot umowy ubezpieczenia. W związku z powyższym J. K. zgłosił szkodę u ubezpieczyciela w dniu 29.12.2012 r. (bezsporne).

Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego (...) S.A. w W. wypłacił na rzecz J. K. kwotę 72.700, 00 zł (bezsporne). Wobec powyższego w dniu 10.01.2012 r. J. K. złożył odwołanie od decyzji ubezpieczyciela wskazując, że należący do niego pojazd został ubezpieczony na kwotę 79.100, 00 zł w opcji stała wartość ubezpieczenia i wnosząc tym samym o wypłatę pełnej sumy odszkodowania (k. 53).

Pismem z dnia 9.01.2013 r. Zakład (...) poinformował J. K., iż przy zawarciu umowy ubezpieczenia wartość pojazdu została ustalona na kwotę nieodpowiadającą jej rzeczywistej wartości. Odszkodowanie wypłacone przez zakład ubezpieczeń nie może być zaś wyższe od poniesionej szkody (k. 54). W dalszych pismach ubezpieczyciela zachował dotychczasowe stanowisko (k. 56-57; k. 95).

Pismem z dnia 10.06.2013 r. J. K. wezwał ubezpieczyciela do zapłaty kwoty 10.800, 00 zł terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania (wezwanie do zapłaty – k. 61-62). Przedmiotowa kwota nie została przez (...) S.A. w W. uregulowana (bezsporne).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dołączonych do akt sprawy i wskazanych wyżej dokumentów, których prawdziwość i wiarygodność nie budziła wątpliwości Sądu i nie była kwestionowana przez żadną ze stron postępowania.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo, jako zasadne, zasługiwało na uwzględnienie w całości.

W toku niniejszego postępowania powód dochodził od pozwanego zapłaty wynikającej z zawartej z pozwanym umowy ubezpieczenia pojazdu marki M. (...), o nr rej. (...) w związku z kradzieżą przedmiotowego pojazdu. W sprawie bezspornym pozostawał przy tym fakt kradzieży samochodu, posiadanie ubezpieczenia AC przez J. K. oraz przyznanie przez pozwanego częściowego odszkodowania. Pozwany podnosił jednak, że wypłacił na rzecz powoda odszkodowanie odpowiadające realnej wartości pojazdu, bowiem suma pieniężna wypłacona przez zakład ubezpieczeń nie może być wyższa od poniesionej szkody.

. Wskazać należało, że zgodnie z przepisami Kodeksu cywilnego, przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swojego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę (art. 805 § 1 k.c.). Zgodnie z art. 824 § 1 k.c. jeżeli nie umówiono się inaczej, suma ubezpieczenia ustalona w umowie stanowi górną granicę odpowiedzialności ubezpieczyciela.

Sąd zważył, że integralną część umowy ubezpieczenia w niniejszej sprawie stanowiły Ogólne warunki ubezpieczeń komunikacyjnych ustalonych uchwałą Zarządu (...) Spółki Akcyjnej nr (...) z dnia 31.01.2012 r. Zgodnie z § 13 ust. 1 OWU określona w umowie AC suma ubezpieczenia odpowiada wartości pojazdu brutto. Stosownie zaś do § 9 ust. 1 pkt 1 zdanie pierwsze OWU za zapłatą dodatkowej składki ubezpieczeniowej umowa AC może zostać zawarta z zastosowaniem stałej wartości pojazdu w całym okresie ubezpieczenia oraz bez pomniejszania sumy ubezpieczenia o wypłacone odszkodowanie. Zgodnie natomiast z § 3 ust. 76 OWU wartość pojazdu ustalana jest przez (...) S.A na podstawie aktualnych na dzień ustalenia tej wartości notowań rynkowych cen pojazdu danej marki i typu, z uwzględnieniem jego pochodzenia, roku produkcji, okresu eksploatacji, wyposażenia, przebiegu, stanu technicznego i charakteru eksploatacji.

W niniejszej sprawie nie ulegało wątpliwości, że w umowie ubezpieczenia strony ustaliły stałą wartość pojazdu na kwotę 79.100, 00 zł oraz niepomniejszanie sumy ubezpieczenia. Skoro zatem strony ustaliły stałą wartość pojazdu, toteż w ocenie Sądu, powinna ona odpowiadać wysokości rekompensaty i nie powinna ona być na nowo określana przez ubezpieczyciela – uznać bowiem należy, że przy opcji stałej sumy ubezpieczenia wartość pojazdu nie ulega z punktu widzenia ubezpieczenia zmniejszeniu wraz ze spadkiem jego wartości rynkowej. W takim zatem wypadku na wysokość wypłaconego odszkodowania nie powinna mieć wpływu wycena wartości pojazdu, która została wykonana w toku postępowania likwidacyjnego przez pozwanego. W konsekwencji należało przyjąć, iż należne powodowi odszkodowanie powinno wynieść kwotę 79.100, 00 zł. Skoro zaś ubezpieczyciel przyznał dotychczas na jego rzecz kwotę 72.700, 00 zł, to nie ulegało wątpliwości, że w dalszym ciągu pozostaje zobowiązany do wypłaty dalszej kwoty odszkodowania w wysokości 6.400, 00 zł. W kontekście powyższego Sąd oddalił wniosek dowodowy pozwanego o przeprowadzenie dowodu opinii biegłego sądowego na okoliczność ustalenia wartości pojazdu na dzień kradzieży, z uwagi na jego zbędność dla wydania rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie.

Sąd uwzględnił żądanie odsetkowe strony powodowej wyrażone w pozwie. Żądanie to uzasadnione było dyspozycją przepisu art. 481 § 1 k.c., wedle którego wierzyciel może domagać się odsetek za okres opóźnienia w spełnieniu przez dłużnika świadczenia pieniężnego, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. W sprawach z zakresu ubezpieczeń zgodnie z art. 817 § 1 k.c. ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie 30 dni licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku. W niniejszej sprawie szkoda u ubezpieczyciela została zgłoszona telefonicznie w dniu 29.12.2012 r. Wobec powyższego powodowi należały się odsetki ustawowe zgodnie z żądaniem pozwu.

Mając na uwadze powyższe na podstawie art. 805 § 1 k.c. w zw. z art. 481 § 1 k.c. i art. 817 § 1 k.c. orzeczono jak w punkcie I wyroku

Orzeczenie o kosztach procesu Sąd oparł na treści art. 98 § 1 k.p.c., który ustanawia ogólną zasadę, iż strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony – koszty procesu. W niniejszej sprawie Sąd uwzględnił powództwo, dlatego też to pozwany jest tą stroną procesu, która przegrała przedmiotową sprawę, w związku z tym obowiązany jest zwrócić powodowi poniesione przez niego koszty procesu. Warunkiem zasądzenia od strony przegrywającej na rzecz przeciwnika kosztów procesu jest zgłoszenie żądania, który w niniejszej sprawie został spełniony, albowiem pełnomocnik powoda w pozwie zapłaty wniósł o zasądzenie kosztów procesu. W skład kosztów należnych powodowi wchodzi opłata sądowa od pozwu w wysokości 250, 00 zł, koszty profesjonalnego pełnomocnika w kwocie 1.200, 00 zł (§ 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu) oraz opłata od pełnomocnictwa procesowego w wysokości 17, 00 zł.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. orzeczono jak w punkcie II wyroku.

Zarządzenie: odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikom stron.